

DEO OPTIMO MAXIMO VNI ET TRINO. VIRGINI DEIPARÆ.
ET SANCTO LVCE ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA.
QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS VII. DECEMBRIS,
M. IOANNE DV CLEDAT, Doctore Medico, moderatore.

An vt ab humore pituitoso & melancholico Epilepsia, sic à bilioso?

948

HORRENDVM symptoma Epilepsia, hominibus & belluis familiare, fonticus verè morbus, facer, & diuinus, diuini nihil habens (Heroùm licèt proprius) pueris frequens, ac solutu facilis, rarior senibus quibus ferè commoritur, continuus non est, sed periodicus, breuioribus, longioribus intervallis diu, noctu repetens, nouâ, plenâ, silente Lunâ, ieiuniis, pransis, dormientibus, vigilantibus obrepens, instar Protei mutabilis, scelestus planè & contagiosus, dæmonem interdum meatitur, interdum raptum extasis æmulum, hypochondriacis sese admiscet, hysterics, veneno infectis, hydrargyro inunctis, verminosis, cum effugisse videtur redit postliminio crudelior & ferocior, inspuratus licèt & ferreo clauo confixus, monstrum morbi, vtpote acutus, & diuturnus, cognitus, & inexplicabilis, interpolatus & cæcâ quadam ratione assiduus.

DEFINITVR conuulsione omnium corporis partium incertis temporibus accedente, cum principum actionum oblatione; morticem si excipias, cæteræ feriantur, quo nomine distinguitur ab apoplexia, quæ superueniens Epileptico hominem elidit; motu, cuius ratione varias induit facies, ægrum fatigat; eo enim spuma è pulmonibus per os exprimitur, effluit semen, alui & vesicæ excrementa excutuntur, non semper à vehementiore concussione metimur eius ~~excessus~~; nonnunquam quò leuior, eò funestior. Sedes mali non Cor, sed cerebrum, in quod plerumque aliunde irrepit vitium: à quacumque verò causa cerebri ventriculi, atque ipsa substantia obfideantur, irrigentur, vellicentur, fit Epilepsia. Credere conceptos, aut in lucem editos fœtus per eclipses & interlunia epilepticos fieri, non tantum delirium est.

TAM decipiuntur qui à Deo vel Dæmone Epilepsiam immitti asserunt perpetuò, quàm qui nunquam: non est virtute inferior dæmon animâ rationali, quam intra & extra corpus proprium varios excitare morbos constat. Caue tamen credas eum per magos & sagas, vel senium restituere, vel mortuum suscitare, vel homines in lupos transformare, vel confossum oculum reparare. Plus habent virium generationis principia, semen & menstruus sanguis producendæ Epilepsiæ, quàm sidera; sæpe à parentibus in liberos traducitur spe curationis exigua. Sunt in nonnullis edulis eius morbi seminaria, cuiusmodi recensentur lac, optimum tabidis & dysentericis, hædorum carnes, caprarum, coturnicum, passerum, anguillarum, lentes: an & apium, fungi, terræ venenum?

EPILEPSIA ferè soboles est pituitosi humoris, cuius ~~periculis~~ cerebrum, dum eius ventriculos lentore suo & crassitie leuiter infarcit; gravitate capitis se prodit, corporis segnitie, tumore vultûs œdematoso, colore pallido, & ingenij stupiditate. In pueros cum incidit, ætatis aut aëris mutatione soluitur, potius quàm pyroticis lateribus ossium parietalium intermedia sagitta apprimendis. Varicum & Hæmorrhoidum parens humor melancholicus per ~~dispositiones~~ in cerebrum translatus, in mente melancholiam, in corpore Epilepsiam parit; huic magis obnoxii viri & senes, nullis antiepilepticis curandi, ac nequidem visco, pauonis stercore, humano cranio, aut alces vngulâ, in qua frustra pedis anterioris aut posterioris quæritur delectus: in annulis Astrologicis nulla vis, nec in gladiatorum sanguine nisi deleteria, vt & tentata per modiolum curatio, temeraria.

BILIS licèt tenuis & ignea, Epilepsiæ generandæ impar non est, crassescit interdum longo situ & immoderato calore, quo modo inducendæ obstructionis est capax; opplet quoque ductus quæ tenuis est copia, & multitudine ferax; ab ea ingeniosi Epileptici & heroùm similes: huic humori affine serum mordax & ferinum, cerebro quoque infectum, à quo effluens & in nervos effusum, paralytum creat: quid miraris tennes & fluidos succos Epilepsiam excitare, cum à flatu, & tenuissima etiam aura fiat: quocumque corporis loco humor ille cunctetur & putreat, comparatâ malignitate veneno haud absimili Epilepticas conuulsiones mouere potest: seclè nonnunquam insinuat intra & extra cerebri membranas, quas non secus ac ossa ipsa labefactat; aliàs fiderationem cerebri infert, epilepsiæ & apoplexiæ sociam, ac nequidem admistione pituitæ ita mitescit, quin vnâ cum illa in ventriculos cerebri intrusus conuulsionem accersat.

Ergo vt ab humore pituitoso & melancholico Epilepsia, sic à bilioso.

Proponebat Lutetiæ IOANNES DE SAINT-YON, Parisinus, A. R. S. H. M. DC. XLV.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Ioannes Chartier, Med. Reg.
M. Ioannes Pietre.
M. Petrus Yon.

M. Claudius Germain.
M. Germanus Preaux.
M. Ludovicus Renouard.

M. Ioannes du Cledat, Præses.
M. Claudius Quiquebeuf.
M. Thomas Gamare.

